Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Sobota, 31 Říjen 2015 23:01

Poslední, pátá, Lucerna na počest 55 let zakladatelů českého folku, opět beznadějně vyprodaná. Na pódiu se před začátkem (stejně tak i o přestávce) promítají fotky z celé této neskutečně dlouhé doby, veselé i dojemné. „ *Dnešní noc nebude krátká*" – žijící klasik Jiří Tichota parafrázuje hned zkraje večera jiného klasika a tímto výrokem nám sděluje, že jeho kapela oslavu rozhodně neodflákne. Před námi jsou čtyři hodiny vokálních hodů, silných textů, dávno neslýchaných hitů, překvapení s hosty i bez nich, nejrůznějšího souznění, veliké radosti z muziky. Třicet devět písniček, jejichž jména najdete na konci tohoto textu.

Zahájení patřilo stylově 60. létům, ale hned poté následoval „současný bloček", šest písniček, které provedl současný **Spirituál kvintet** (Jiří Tichota, Dušan Vančura, Zdena Tichotová, Jiří Cerha, Jiří Holoubek, Veronika Součková, Pavel Peroutka) zcela sám. Pak už začali přicházet hosté, kteří se přidávali, různě míchali, někdy – pravda – u opony posedávali a místo komorním sestavám ponechávali, ale nikdy už pódium vlastně neopouštěli. Nejprve přišla a postupně si sólově zazpívala trojice ex-Kvinteťáků – Jan Thorovský, Eva Lifková–Kriz a František Nedvěd. Nechci ani okomentovat každou písničku toho večera – protože to nejde, nechci být ani příliš osobní a tklivý, ale v případě prvního jmenovaného hosta musím říct, že jsem si uvědomil, když tento zpíval *Růžičku*, že jsem ji z pódia naposledy slyšel právě zde (o dvě patra výš jsem stál). Před 33 lety, na koncertu ke dvacetinám Spirituál kvintetu (pokud vám to součtově nevychází, nic si z toho nedělejte)... Původně ohlašovaný Jan Nedvěd se omluvil z obrazově-zvukového záznamu (špatný zdravotní stav) a já jsem si uvědomil, že zas až tolik dalších žijících exčlenů už po světě neběhá... „
Budeme vám hrát písně o čase, z alba Vteřiny křehké
" uvedl
Jiří Pavlica
svou kapelu a bystře vypočetl, že tyto sklady věnuje oslavencům k jejich 1 700 000 000 (křehkým) vteřinám. Po přestávce přišel čas
Dagmar Peckové
: několik mých známých, kteří navštívili koncerty v Lucerně s nižším pořadovým číslem, než já, se shodlo na tvrzení: „
Ta Pecková... je dobrá, ale vůbec se k nim nehodí.
" Já si po poslechu na vlastní uši sice nadále myslím, že spirituály mám radši od Spirituálů, ale na druhou stranu paní Pecková není první operní hlas, který se o tuto tvorbu pokouší. Prostě je to cesta možná. Těšilo mě, jak to měli všechno secvičené a pasující a také jak měl Spirituál kvintet viditelnou radost, že má takového hosta... Myslím, že se k sobě hodili.

